

„EEN BEELDHOEWERS ATELIER TE ROME”
NAAR EEN SCHILDERIJ

(In de verzameling van den Heer Jhr. des Tombes,
den Haag.)

echtgenoot, maar ook zijn in alles meê voelende en meê sympathiseerende kunstzuster is, hielp mij een aardig eind op dreef, en het overige deed mijn bezoek aan zijn atelier.

Daar leerde ik Rink en de Hattemers kennen.

* * *

In een vierkant, hoog en uitmuntend verlicht vertrek keek ik rond. Een echte werkplaats: eenige schilderezels en allerlei atelier-gerei in hoog-artistieke wanorde; daar tusschen, overal verspreid, langs de wanden en over den vloer, de prachtigste typen van de streek in studie en in aanleg, half of geheel voltooid, dezelfde persoon soms meermalen, nu in deze dan in gene pose; hier en daar een voltooid doek in lijst. Geheel Hattem passeerde hier de revue. Ik zag er de mooie streek, in 't voorjaar als in de zonnige weilanden de veldbloemen hun kleuren mengen met het malsche groen, en de kinderen kransen vlechten, zich daarmee sierende de blonde kopjes; ik zag er den vollen zomer als het koren rijpt en de kinderen met het intense blond van hun haar in felheid wed-

ijveren met het goudgeel der halmen. Inzonderheid trok mij, te midden van hoog opgevoerde studies naar typische koppen van boeren en boerinnen, een compositie van een drietal bejaarde Hattemsche ingezetenen, waaraan Rink den eigenaardigen titel heeft gegeven: de »dorpsphilosophen.” Het drietal oudjes, blijkbaar notabelen, is elkaar op straat tegengekomen en door den schilder waargenomen in een intiem, gezellig gesprek over dorpsaangelegenheden. De houding van de koppen, het gemoedelijk ernstige op de gezichten, de dorpswijsheid die uit hun geheele wezen spreekt, is prachtig van realiteit. Er is in dit drietal, zooals Rink ze geteekend heeft, een kostelijke humor. Zij hebben natuurlijk niet voor den artist geposeerd, hun houding zou dan veel gedwongener zijn geweest. Neen, de schilder heeft ze waargenomen in de straat, hen onbemerkt bespied en van dat philosopheerend drietal een indruk gekregen, die volkomen voldoende was om er een compleet kunstwerk van te maken. Merkwaardig is het leven dat van die groep uitgaat en de karakteriseering van de wijze van zijn van die gemoedelijke, typige oude heeren. De aquarel werd door Rink ingezonden op de December-tentoonstelling van de Société royale belge des aquarellistes te Brussel, waarvan hij nu enkele jaren geleden tot werkend lid werd uitverkoren.

Men zou aan zijn geheel opgaan in het leven der Hattemers, aan zijn doordringen in hun eigenaardigheden, en aan de intimiteit waarmee hij landschap en bewoners weet weer te geven, de onderstelling willen vastknoopen, dat hij te midden van die bevolking zijn geheele kunstenaarsloopbaan heeft doorgebracht. Maar dat lijkt er niet naar. Rink woont en werkt in Hattem nauwelijks twee jaar en dan nog maar bij perioden. Zijn oude liefde, Monnikendam, Marken en Volendam, waaraan hij zijn mooie reputatie dankt, trekt hem gedurig weer daarheen. Hij is daar nog lang niet uitgestudeerd. Niemand onder de jonge schilders is meer cosmopoliet dan Rink. Zijn leerjaren bracht hij door in Brabant en Gelderland, later in Den Haag en te Antwerpen, in Spanje, Italië en in Frankrijk. Begaafd met een merkwaardig vlug aanpassingsvermogen,